

Redactor: I. Pușcariu

Comoara ascunsă. Gânduri în preajma sărbătorii Rusalilor.

... fără de veste se făcu sunet din cer, ca un vânt ce bate tare . . . Și li se arătă limbi de foc despărțite și se așezară peste fiecare din ei, precum evanghelistul Luca, vorbind de primirea Sf. Duh. Să încercăm a descifra sentimentele, din sfera subconștientului, ce ni le tulbură vorbele de mai sus, să vedem, întrucât se potrivește explicarea psihologică a acestei întâmplări, cu vorbele evanghelistului Luca.

Că ce-au făcut apostolii adunați la un loc, e fără îndoială: au discutat. Iar tema? Ce oare ar fi putut ei vorbi la opt zile după înălțarea Mântuitorului? Stăteau încă sub impresia teribilă a vorbelor lui, căci adănc îi hipnotizase Mântuitorul pe acești simpli pescari, cari nu-l înțelegeau pe deplin, dar îl urmau. Ei nu înțelegeau parabolile Mântuitorului, ceea ce se poate vedea foarte bine din vorbele lor, ca: Spune nouă taina aceasta! Vorbe, repetate după multe din parabolile lui. Și vorbele Mântuitorului, tainele, le-a înțeles mai bine Pavel, și are dreptate când vorbește de „Domnul care locuiește într-o mină”. Acești simpli pescari, închiși la un loc vorbeau despre Mântuitorul. Pătrunși de credință, stăpâniți puternic de ființa lui Isus, în focul discuției, o sguarduță puternică s'a produs în sufletul lor, „un sunet din cer” au auzit, care au răsunat apoi din buzele lor cu lung eon. Un sunet, produs „ca de un vânt ce bate tare”, fâlfăierea, vibrarea Duhului sfânt, ce plutea în jurul lor în focul discuției. Și vântul acesta puternic le-a deschis ușa sufletului, în care apoi a intrat Duhul sfânt, săptându-le atâtea taine mari, inspirându-i. Și limbi de foc se arătară peste capetele lor, ne spune evanghelistul Luca. „Limbi de foc”, flacăra, văpaia: simbolul înțelepciunii. Nu de flacăra și-a ars limba Moise, când era mic? Nu tinzând spre lumină? Și nu s'a sălășluit în el Duhul sfânt? Și el a fost dintre acei, puțini, peste al căruia cap s'a pogorât o limbă de foc, căci a avut inspirație dumnezeiască, scântie divină.

Puțini sunt acei fericiți, profeți, oameni mari, creațiuni într-adevăr după chipul și asemănarea lui D-zeu, cari înălțându-și inimile sus, au prins în ele acel „sunet din cer”, acel glas din altă lume, cari au simțit în suflet

cutremurul produs de „vântul ce bate tare”, și peste capul cărora au apărut limbi de foc. Priviți mormintele lor. Nu vi se pare că peste firicelele de iarbă și peste petalele înrouate ale florilor se zărește și acum o limbă de foc? N'a răsărit în urma lor cuvântul lor dumnezeesc simbolizat prin limba de foc? Ba da! Peste mormântul acelor puțini fericiți totdeauna fâlfăie văpaia, stea călăuzitoare într-o lume necunoscută. Peste mormântul celor mulți, prea mulți, o singură dată în an zărim o palidă flăcără, în Vinerea Patimilor. Sns să avem dar inimile, să le pătrundă sunetul în cer! Să căutăm dar a trăi viața așa, ca nu numai odată în an, și atunci pusă de altcineva, să fâlfăie văpaia de-asupra mormântului nostru. Să ne părăsim pe noi, cei mici, să privim spre cer, să ne înălțăm sufletește trăind adevărată viață. Și atunci, o întorsătură puternică va face lumină în sufletul nostru nopțat. În inima înălțată va pătrunde sunetul din cer, în ea se va sălășlui împărăția lui D-zeu, și din cadavre mobile ce-am fost, vom ajunge oameni, vom trăi, nu numai vom exista, căci Duhul sfânt se va cobori în noi.

Dumnezeu s'a coborât alături de oamenii mari, de trimișii Lui, a trăit prin viața Mântuitorului aproape de inima lumei întregi, încalzind-o și îndemnând-o la învierea sufletească. Dar Nicodim din Biblie trăiește și azi, el crede în vorbele lui Crist, dar nu înțelege că Isus accentua și cerea mereu dela oameni s'ajungă la viața superioară, să-și înalte inima, să fie atinsă de „vântul ce bate tare”, să se cutremure de învierea sufletească. Iar dacă alături de noi nu se coborât D-zeu, să cercăm a ne înălța noi sufletul spre el, auzind ecoul glasului Lui, să-i înțelegem chemarea; și dacă în sufletul nostru e noapte, să ne rugăm în genuchi, plângând, să apară D-zeu în noi, să se sălășluiească învierea în sufletul nostru. Să ne înălțăm inimile căutând pe D-zeu și împărăția lui, ca să se coboare Duhul sfânt în noi. Dar să nu-L căutăm departe, adănc e sufletul nostru cu care ne putem înălța, în el să căutăm împărăția lui, că acolo-i ascunsă, ca o comoară într'un agru. Sus să avem dar inimile, și duhul sfânt se va pogori în noi, sălășluind împărăția lui D-zeu prin învierea sufletească!

Actualul primar al comunei este Dominic Costea, om iubitor de carte și de înaintarea poporului; de mai mulți ani începe să străduie pentru luminarea poporului, organizând producții populare cu piese teatrale mai ușoare, cântări și declamații, având concursul învățătorului și al surorii sale.

Inițiatorul și sufletul mișcării pentru ridicarea monumentului a fost primarul comunei, care din câteva petreceri organizate a putut aduna o sumă modestă la care s'au mai adăugat câteva donațiuni cu care sumă s'a putut ridica monumentul eroilor, lucrările fiind făcute în mod gratuit de locuitorii comunii.

In toată acțiunea aceasta primarul comunei a avut sfatul binevoitor și înțelept al părintelui Protopop Teculescu.

Sfințirea monumentului s'a săvârșit cu conlucrarea părintelui protopop și a mai multor preoți din jur, cu care ocazie părintele protopop Teculescu a rostit o cuvântare în care a arătat, cum împlinește Dumnezeu gândul cel bun al omului, prin care vorbirea măiastră a adus atâtea mângâieri celor ce plângeau în jurul monumentului, și care cuvântare a fost ascultată cu mare atenție.

In urmă preotul locului a ținut cuvântarea pe care o reproducem mai jos. Prezența ofițerilor la această serbare va rămănea o amintire neștersă în sufletul locuitorilor din Ighiel.

Ziua eroilor.

In comuna Ighiel (Județul Alba-Inferioară) situată într-o regiune deosebită la nord de Alba-Iulia, la o depărțere de 14 Km., în ziua de 25 Maiu 1922 s'a făcut sfințirea monumentului ridicat de locuitorii acelei comune în amintirea eroilor din comuna Ighiel căzuți pe câmpul de onoare în războiul mondial 1914—1920.

Locuitorii acestei comune în număr de vre-o 850 suflete (circa 150—160 familii) sunt toți români de religie ortodoxă. Ocupațiunea lor primordială este economia și s'au remarcat totdeauna ca oameni pașnici și religioși.

Păstorul lor sufletesc este preotul Protopop Costea, ca paroh din anul 1876, deci de 46 ani, funcționând, ca învățător la începutul carierii sale; studiile teologice le-a făcut în seminarul teologic din Sibiu în anul 1873, pe timpul marelui metropolit Șaguna, și a păstorit cu blăndețe și nu a avut nici când conflict cu credincioșii săi. În prezent bătrânul paroh numără 78 ani.

Învățătorul Dionisie Popescu funcționează de vre-o 25 ani ca institutor, cu puține întreruperi, și a luat parte la războiul mondial, fiind reformat ca invalid.

Școala este susținută de biserică având și un modest ajutor dela stat. Progrese mari nu s'au putut face cu școala și aceasta între altele, și din cauza stăruințelor timpurilor cum și din cauza sărăciei locuitorilor cari sunt nevoiți să întrebuințeze, cei mai mulți, pe copii lor la îngrijirea vitelor încă dela etate de 7—8 ani.

Școala o cercetează cam 30—40 copii în vreme de iarnă, iar primăvara mai puțini.

Cam 60—70% din locuitorii comunei sunt analfabeți.

Școala s'a zidit cu multă trudă de către credincioșii comunei prin anii 1906—1910, după stăruința preotului și la îndemnul și sfatul des repetat al părintelui protopop Teculescu, care în privința clădirii școlii are meritul principal prin stăruințele sale neobosite pentru zidirea școlii cu cheltuiala biserecii.

Biserica este veche și pictată în anul 1781; pictura destul de bună s'a conservat în parte. La stăruința parohului s'au început între credincioșii contribuții pentru ridicarea unei bisericii noi.

Actualul primar al comunei este Dominic Costea, om iubitor de carte și de înaintarea poporului; de mai mulți ani începe să străduie pentru luminarea poporului, organizând producții populare cu piese teatrale mai ușoare, cântări și declamații, având concursul învățătorului și al surorii sale.

Inițiatorul și sufletul mișcării pentru ridicarea monumentului a fost primarul comunei, care din câteva petreceri organizate a putut aduna o sumă modestă la care s'au mai adăugat câteva donațiuni cu care sumă s'a putut ridica monumentul eroilor, lucrările fiind făcute în mod gratuit de locuitorii comunii.

In toată acțiunea aceasta primarul comunei a avut sfatul binevoitor și înțelept al părintelui Protopop Teculescu.

Sfințirea monumentului s'a săvârșit cu conlucrarea părintelui protopop și a mai multor preoți din jur, cu care ocazie părintele protopop Teculescu a rostit o cuvântare în care a arătat, cum împlinește Dumnezeu gândul cel bun al omului, prin care vorbirea măiastră a adus atâtea mângâieri celor ce plângeau în jurul monumentului, și care cuvântare a fost ascultată cu mare atenție.

In urmă preotul locului a ținut cuvântarea pe care o reproducem mai jos. Prezența ofițerilor la această serbare va rămănea o amintire neștersă în sufletul locuitorilor din Ighiel.

Faptul, că un General al armatei române a venit într'un sat sărac împreună cu Colonei și alți ofițeri, a lăsat o impresie adăncă, o mândrie națională și o bucurie nespuse în sufletele sătenilor. Bărbați și femei au repetat a doua zi chiar către preotul și învățătorul comunei pasaje din vorbirea D-lui General Glodeanu; și nu-și puteau ascunde uimirea și mulțumirea, că un domn așa mare, un General le-a vorbit așa frumos, atât de prețioasă și pe înțelesul tuturor, îndemnându-i la dragoste de țară și la împlinirea datoriei. Sătenii sunt conștienți și mândri că s'a dus veste în satele din jur, că s'a făcut atâtea cinste satului Ighiel.

Deși satul e mic, monumentul ne arată că a dat jertfă țării 37 de eroi.

Seara după sfințire a avut loc în edificiul Școlii o bine reușită producțiune populară cu cântări, declamații și jocuri naționale, executate de tinerimea țărănească din Ighiel. Instruirea tineretului pentru această producțiune și conducerea festivalului a fost făcută de învățătorul comunei, cu concursul primarului.

La această serbare au participat toți sătenii și inteligența din jur.

Până dimineața și-au petrecut țărani, tineri-bătrâni și femei în voce bună și în cea mai perfectă ordine.

La această serbare făcută în cinstea eroilor române, armata a fost reprezentată prin:

Domnul General Glodeanu, Colonel T. N. Lt. Col. P. Răianu, B. Lt. Col. Popilian D., Maiorul Popovici, Căpitanul Cirlea, Căp. Bulau, Lt. Dumitriu O., Lt. Istrate Ioan, Sublt. Matei C., și Sublt. Păcurariu, dela Divizia 21 și dela Regimentul 107/106 Inf., iar dela Regt. 91 Inf., Căp. Popa D., Lt. Grosulescu și Lt. Siroechi.

Aduceam laude locuitorilor Comunei Ighiel și sfințitorilor lor pentru ridicarea monumentului în amintirea eroilor comunei și fapta lor frumoasă să fie pildă și cât mai curând imitată de celelalte comune din jur și din toată România-Mare ale căror sentimente de iubire pentru neam și țara Românească snt de netăgădnit.

Cuvântarea

Părintelui Protopop Costea, paroh în Ighiel la sfințirea monumentului eroilor căzuți în războiu. (25 Maiu 1922).

„Pomenirea dreptilor cu laudă”
Iubiți creștini!

Am așezat aici un monument; am ridicat adeca un semn întru aducere aminte a iubiților noștri viteji, cari și-au jertfit viața, făcându-și datoria către țară.

Când binecuvântez, împreună cu Preacinstiții Părinți, momentul acesta, — eu păstorul și duhovnicul comunei noastre, nu pot trece cu vederea un lucru, pe care îl scot la iveală cu multă mulțumire sufletească, și îl pun la inima tuturor credincioșilor, ca pildă vrednică de urmat. Și iată care este acesta lucru: Atunci când fericiți într-o pomenire se pregăteau să plece la oștire, urmând poruncile mai marilor țării, — nu și-au uitat nici de datoria lor de buni creștini, ci au alergat cu rugăciuni fierbinți la biserică, s'au mărturisit și s'au împărțit cu sfintele taine, ca așa, dacă Dumnezeu le-ar rândui, ca să-și afle sfârșitul pe câmpul de luptă să poată ajunge împăcați și iertați înaintea Tatălui Cereș.

Ei și-au făcut deci cu vrednicie datoria de creștini ca și cea către țară. De aceea cu drag facem pomenire vecinică vă fie Dreptul.

Dar, iubitori creștini, dacă ne-am împlinit azi o datorie față de amintirea iubiților rășoșiți, ridicându-le o cruce aici pe pământul strămoșilor și al părinților lor, să nu uităm, că nu am făcut încă totul deplin. Nu este de ajuns, că am așezat o piatră; ci aceasta trebuie să ne fie pururea un îndemn, ca amintirea lor să o păstrăm scumpă și neștersă în ini-

mile noastre; să ne fie îndemnuri, ca să le urmăm viața creștinească, să ne fie pildă de „pățimire rea” — cum zice apostolul. Să nu uităm, că ei au căzut jertfă în războiul acela, care ne-a adus ca dar — după voia „celui tare tare în războaie, Domnul” — desrobirea noastră din aceste ținuturi și împreunarea neamului românesc! Amintirea lor să ne mai fie îndemn, ca aceea ce au înfăptuit ei jertfindu-se, noi cei vii să o desăvârșim prin muncă sărguincioasă, prin moravuri bune, prin dragoste de țară, — cu credință, cu dragoste și cu frica lui Dumnezeu! Numai așa se va putea statornici binele în țară și numai atunci vom înști cu vrednicie amintirea eroilor noștri.

Mulțumind acum lui Dumnezeu pentru toate câte a făcut nouă mă întorc către Cinstiții Părinți: Prea Onoratul Domn Protopop Ioan Teculescu, șeful tractului nostru și Onorata Preoțime și le mulțumesc, atât în numele meu, cât și în numele credincioșilor mei, pentru conlucrarea lor la acest act sărbătoreșc. Asemenea mulțumesc și acelor, cari s'au străduit pentru înfăptuirea acestui lucru frumos și bineplăcut lui Dumnezeu, precum mulțumesc și tuturor, cari cu frățeescă dragoste au luat parte la sărbătoarea noastră de astăzi.

Tocmai în momentul din urmă pe cât de neașteptat, pe atât de plăcut ne-a surprins faptul că mai mulți Domni Ofițeri din Alba-Iulia, ca reprezentanți ai mândrei și vitezei noastre armate române, în frunte cu Dl General Glodeanu, au sosit să ia parte la serbarea noastră. Le mulțumesc din suflet!

Iar voi, eroi ai neamului și scumpi frați ai noștri, odihniți în pace: iată, am intruchipat mormântul vostru aici, să odihniți împreună cu cei din veac adormiți ai voștri!

In veci pomenirea voastră! Amin!

Un vechi ostaș.
Tapogridem.

Omorul dela Teiuș.

Momente cu prilejul procesului

Am asistat la judecarea procesului criminalilor cari, în lăcomia de bani, au omorât un om de omenie și un prieten bun al gazetei noastre, pe I. Sima.

Public mult asista cu neliniștea celui care citește romane senzaționale, cu tremurul curiosului care a doua zi își urmărește, cu liniște, interesate, ne mai gândindu-se la omorarea unui suflet bun.

Cu durerea omului care vede într-o crimă triumful răului, am urmărit jocul de fizionomie al criminalilor, vorbele lor și ale martorilor, apărările oficiale etc.

Crima dela Teiuș.

În mijlocul pieții Teiușului, seara la ora 11 s'a săvârșit, cu adevărat, crima, căci ce-a urmat a fost numai traducerea în faptă a gândului criminal. Și prietenul Sima își juca liniștit partea de șah, când soarta lui era deja decisă. . . . când, la Crucea Albă din piața Teiușului criminalii hotărâți osânda. »Frate Sebestyén, am aflat într'un loc bani mulți, de putem nu facem moarte, de nu putem, facem și moarte” — zicea criminalul cătră, poate, incoștientul aliat. . . în vremea ce prietenul Sima cerca să-și apere — probabil — regina, ca nu cumva să sfârșească partea de șah, învins rușinos. Dar, partea de șah a fost pierdută. . .

În umbra stălpului.

În fața Băncii „Izvorul” din Teiuș se află hotelul »Leul” și un stălp de electricitate, în umbra căruia a pândit unul dintre complici. Intemerecul, favorizator de crime, ajută și acum pe cei cu gând necurat; în umbra stălpului pândia unul dintre complici, neștiind că lumina adevărului va strivi umbra, și într-o „bună” zi, toate planurile criminale, țesute în umbra, vor ieși la lumina zilei.

— Va urma —

FLORI DE SÂNGE

— Urmare —

Epistola lui Eugène Deshayes oferă admirației noastre un model dintre cele mai însemnate. E. Deshayes, după ce a arătat motivul sacrificării sale, vorbește ca un cap de familie. El nu vоеște ca aleasa inimii sale, mama copiilor săi, după moartea lui să se închidă într'un doliu trist și steril; el o absolvă de el cu o delicată de sentimente, cu o înălțime de vederi, cari îi dictează cele mai mișcătoare și mai curate cuvinte. Prin dispariția sa el nu vоеște să se stingă flacăra din câminul, pentru care el s'a devotat totdeauna și pentru care riscă viața sa. Dacă trebuie să moară, aceasta e pentru că Franța trebuie să trăiască. El nu e gelos la idea că și altelea-gâne se vor alătura lângă acelea ale scumpulor săi mitei.

Oare ar putea el fi decorat de un suvenir mai nobil de o substanță morală mai bogată decât prin un asemenea memoriu?

Astăzi Eugène Deshayes se află în viața la lăptăria din Ormiazur. El zice: sunt foarte surprins că epistola mea de adio a făcut un așa drum mare. Am scris-o în ajunul bătăliei dela Charleroi, adecă pentru noi tinerii la epoca botozului de foc, și am perdut-o într-o luptă de stradă către două ore după miezul nopții, în noaptea de donăzeci spre douăzeci și unu August 1914 în satul Rosehies, la câțiva kilometri de Charleroi. Epistola a fost aflată și trimisă în copie din partea vreunui german, biroului dela Crucea roșie internațională, la Geneva, aceasta a trimis-o femeii mele în decursul anului 1917. Posed aceasta copie în nemțește. Sunt mândru de simpatia ce revarsă aceasta epistolă asupra familiei mele. Eu și femeia mea avem fericirea fiind părinții alor trei copii. Al doilea și al treilea sunt născuți în decursul războiului. În creșter după puterile noastre în sentimentul datoriei și al cinstei. E. Deshayes titular dela Croix de guerre.

Eugène Deshayes e îndestulat cu soartea sa. El se miră că sentimente atât de naturale lui îi sunt socotite de un așa înalt merit. Băieții îi sunt sănătoși, afară de cel mai mare căruia gura îi este puțin diformă și că modestul budget familiar nu i-a permis încă de a acoperi spesele imprennate cu o mică operație.

Iată, departe de delirul luptei, s'a reintors iarăși la lucrul său pașnic și regulat unul din acei eroi, cari prin mărima inimii au întrecut pe cei mai iluștrii oameni, de cari istoria tuturor timpurilor ar putea să ne arate. Omul celei mai frumoase epistole din războiu, atât de gata de a-și vărsa sângele este un tată neînsemnat și modest, un lucrător fermier, în sfârșit țăranel nostru din Franța, sublim în ceasurile mari când lipsa o cere.

Traducere din jurnalul »Le Temps» de V. A.

— Un film neobicit —

la Alba-Iulia. Pentru combaterea bolilor venerice, celebrul profesor român dr. Levaditi dela facultatea de medicină a Universității din Paris a realizat un film intitulat: »Din grozăviile lumii», care arată urmările dezastruoase ale bolilor venerice asupra organismului. Acest film ingrozitor va rula în orașul nostru a 3-a zi de Rusalii și încă într-o zi din săptămâna viitoare, în cinema »Urania». Intrarea numai pentru adulți (treceți peste 16 ani) e gratuită. Acest film estrom de instructiv va fi precedat de-o conferință introductivă scrisă de dr. Levaditi, citită de d. prof. Horia Teculescu.

Intăii trandafiri.

Sărbătoarea înfloririi rozelor e, fără îndoială, cea mai frumoasă; e timpul celei mai aprinse înfloriri... înflorirea trandafirilor. Când am zărit intăii trandafiri, m'am îndreptat, cu cea mai plăcută tresărire sufletească, să-i mirs; i-am luat și mi i-am pus în oada... întocmai cum întâind niște prieteni vechi îi chemi la tine, le vorbești... și vrei să suferi, cu ei, persecuția amintirilor... Căci trandafiri sunt prietenii noștri din tinerețe, ei ne-au încurajat în iubire, căci iubirea noastră a început, totdeauna, când... înflorea trandafirii. Intăii trandafiri... tresăriri frumoase... amintirea multor clipe... trandafirii, în fiecare an îi primesc cu aceeași dragoste, veche... nestărsită.

Și burghezului, care, privind-mi-mă, m'a întrebat, cecofonic, „Că cât costă!?” n'am avut ce-i răspunde... În sufletul lui „înfloresc” bucuria veșnicului gând inoroiat.

Trandafirescu.

Strălucita tovară- șie: Peiringenar din Zlatna — Ge- neral Moșoiu.

„Patria” publică: Corespondentul din Șomeuta trimite următorul apel tipărit și răspândit în județ: „Peiringenar” Societate Cooperativă pentru industrie și Comerț Șomeuta-Mare. Apele către Cetățenii Plasii Șomeuta-Mare etc. **C e tăț e n i!** Subsemnatul Consiliu de administrație, comitet aranjator, cu onoare vă aducem la cunoștință că la 6 Mai 1922 ora 9 a. m. în ziua de Sfantul Gheorghe se va serba instalarea distinctivului prezidențial de onoare al Soc. „Peiringenar” în persoana Dnui Ministru al Comunicațiilor, General Traian Moșoiu, care va lua parte în persoană la această serbare însoțit de noii membri ai Consiliului de administrație dnii Cristescu Alexandru și Gomboș Ulpin Traian, Șefi de Cabinet ai Ministerului Comunicațiilor, vice-președinți; Dnii dr Victor Muntean deputat de Ciachi-Gârbău; I. U. Soricu marele poet, deputat de Ocna-Sibiului; Alexandru Ioan Vasilescu deputat de Careii-Marii; Dr Ionel Colbazi avocat principal al Statului; I. Sendrea deputat de Hunedoara, și vor fi reprezentate toate autoritățile civile și militare din Județ etc.

Di general Moșoiu alături de Peiringenar și alți Nicu Meș ai României mari și-au câștigat un loc definitiv în disprețul opiniei publice românești.

Ne este penibil să comentăm acest document care ofensează bunul simț. Revistele humoristice vor putea însă găsi în el un bun material.

CONVOCARE.

On. Membre și Membri ai „Soc. F. Rom. din A-Iulia și jur” prin aceasta se convoacă la adunarea generală ordinară, care se va ține la 18 Iunie 1922 la ora 15 (d. a. la 3) în localul liceului Mihai Viteazul din loc. Obiectul: 1) Darea de seamă a secretarului despre activitatea Societății. 2) Chestiunea Mesei Elevilor. 3) Alegerea unei membre în comitet. 4) Inscrierea membrilor noi. 5) Eventuale propuneri. Alba-Iulia, la 23 Mai 1922. Silvia A. Stoica prezidentă. Virgil Cucuiu secretar.

Mulțumită publică

Inainte de a continua șirul colecțiilor făcute pentru Masa Elevilor, a căror publicare s'a început în No. 27 din 21 Maiu 1922 al gazetei „Alba-Iulia”, țin să observ, că tabloul colecțiilor făcute în cele 38 comune din jur, este de a se înțelege în chipul următor: înaintea numelui comunelor, este notat numele elevilor, cari au colectat în acele comune. Cantitatea de cereale este de a se înțelege nu în „kgr.” cum din eroare s'a cules la tipografie, ci în felderă (à 15 kgr.) în consecință rezultatul final al acelei colecte este: L. 8286'50, grâu 125'25 feldere, cucuruz 7975 feldere, fasole 3410 feldere, cartofi 1644 feldere, ouă 112 bucăți, varză 188 bucăți, slănină 2 kgr., lietar 2 oale, morcovi 1'5 felderă, apoi ceapă și 2 sticle pătlăgele. Colecta cea mai frumoasă s'a făcut în comuna Mihalț.

III. Categoria aceasta cuprinde colecțiile făcute inițiativa și sub conducerea dlui prof. V. Cucuiu, cu ajutorul elevilor.

Rezultatul acestei colecte este: Clasa I A a colectat Lei 4311'45. Clasa I B a colectat L. 1796'90. Clasa II A colectat L. 2245'50. Clasa II B a colectat L. 900'10. Clasa III A a colectat L. 940'95. Clasa III B a colectat L. 687'25. Clasa IV a colectat L. 1185'70. Clasa V a colectat L. 613'75. Clasa VI a colectat Lei 263'30. Clasa VII a colectat L. 141. Clasa VIII a colectat L. 152. Suma totală L. 13,239'90. Din suma aceasta au colectat mai mult elevii: 1) Dorin Pop cl. I A 2342'50 L. 2) Eugen Dușa cl. IV 440 Lei. 3) V. Constantinescu cl. II A 386 L.

— Continuarea va urma —

Alba-Iulia, la 23 Maiu 1922.

Virgil Cucuiu
secretarul Soc. Fem. Rom.

ȘTIRI.

Eroilor țării mele

La mormântul celor cari cu credință s'au jertfit
Numai țara să-și ajungă idealul mult dorit,
Românismul, să cuvine, a ingenuunchia pioș
— Și spre certuri se înalțe rugămintea lui, duios...
Orice fală cade, pier, față de a tor,
Numai lor li se cuvine slavă tuturor...
Cu-adănci slove aurite nume distins
In a neamului scriptură să le fie scris —
Iar poporul, ca o mamă, s'amintească 'n veci
Fii ce pentru țară zac în morminte reci.

Lt. Colonel D. Popilian
Rgt. 107° 108.

— M. M. Lor Regele și Regina, după o absență de 15 zile s'au întors în Capitala. Membrii guvernului în frunte cu d. I. C. Brătianu le-au ieșit în întâmpinare în halta Cotroceni.

— D. I. C. Brătianu, președintele Consiliului de Miniștri, s'a întors în țară venind dela Genova.

— Baritonul român I. Athanasiu repurtează la Viena triumfuri după triumfuri. „Wiener Mittag” scrie: „Jean Athanasiu a obținut în Volksoper in rolul lui Tanio din Pagliacci un triumf cum nu a mai avut teatrul acesta până acum.”

— Principesa Marioara împreună cu familia regală română, vor sosi în ziua de 6 Iunie la Belgrad. Căsătoria principesei va avea loc în ziua de 8 Iunie în capitala Serbiei, după datele sârbești.

— Academia Română a decernat premiul „Nasturel” de 5000 lei, dlui Silviu Dragomir, pentru volumul I din „Istoria desrobirii religioase a Românilor din Ardeal.”

— Pentru emigranții în America. La consulatul american din București s'a început numeroasa pașapoartelor supușilor români pentru viza la cota română, vechiul Regat, Banat, Ardeal, Maramureș și Bucovina. Actele necesare fiecăruia la această viză pentru Statele-Unite, zunt: actul de naștere, un certificat de bună purtare, eliberat de primăria localității de reședință, cu mențiunea timpului cât a stat acolo, un pașaport, un affidavit dela rudele petiționarului și patru fotografii. Femeile, cari pleacă la soții lor vor aduce și actual de căsătorie sau o copie după acesta.

— Aeroplane invizibile fără sgomot. Ultimele realizări tehnice sunt actualmente în Anglia și Franța aeroplanelor invizibile, și cari nu produc sgomot când evoluează. Invizibilitatea este realizată prin culoarea asemănătoare celei a norilor pe care o au aceste aparate. Sgomotul motorului a fost de asemenea foarte mult redus. Americanii voesc să înălțare prin reflexe de lumină chiar umbra pe care o produc aparatele pe suprafața apei.

— Înlesniri pentru studenții români din Italia. Guvernul italian a decis să acorde scutire pentru toate taxele școlare, studenților români din institutele superioare italiene, universități, școli de comerț, etc.

— Călătoriile lui Cicerin. Cicerin a sosit dela Genova la Gardone unde a vizitat și a salutat pe D'Annunzio în numele poporului rus.

— Banca Națională a hotărât ca viitoare emisiuni de bananote românești să fie tipărite după un clișeu care să simbolizeze unirea tuturor țărilor românești. În vederea alegerii desenului care să reprezinte mai bine unirea, a fost organizat un concurs între pictorii noștri.

— Guvernul francez a cerut ministrului de instrucție permisiunea de a înființa pe lângă universitatea din București o catedră de „Istoria civilizației și a ideilor franceze”. Aceasta catedră va fi întreținută de guvernul francez, și va fi încredințată unui profesor francez.

— Amnistie în Jugoslavia. În vederea căsătoriei sale, regele Alexandru al Jugoslaviei a hotărât să acorde o vastă amnistie în care vor intra atentatorii de pe frontul dela Salonice, comuniștii cari au luat parte la atentatul din anul trecut, precum și ofițerii participanți la revoltele din ultimele luni.

— Ziarul Pravda din Belgrad, anunță d. Radici, șeful blocului croat, într-o întrevedere pe care a avut-o cu d. Pasic, primul ministru jugoslav, a declarat că e gata să recunoască monarhia și unitatea statului jugoslav, în schimbul acordării autonomiei Croației.

— Prăbușirea unui avion. Oradea mare, 30. — Un avion militar care sbrua la o înălțime de 200 metri s'a prăbușit eri la pământ din cauze necunoscute. Pilotul avionului, un sergent, și căpitanul aviator, Ion Petre, au suferit grave leziuni. Avionul a fost cuprins de flăcări.

— Semne misterioase din planeta Marte. În iahtul său „Electra” faimosul învățator italian Marconi a plecat în călătorie spre a obține rezultate științifice, dintre care urmărirea semnalelor misterioase, care se presupune, că vin din planeta Marte.

— George Drămbăreanu măstru mecanic și armurier, Atelier Alba-Iulia, Str. Reg. 5 Vânători. Autorizat din partea Dnui Ministru de Comerț și Industrie pentru repararea măsurilor și greutăților și pentru pregătirea lor spre verificare, pentru Alba-Iulia și jur. Execută tot felul de lucrări mecanice. Reparaturi de arme. Serviciu prompt, prețuri solide.

— Exportul de benzină în Franța, care s'a pus în discuție la ministerul de industrie și comerț se va face pentru plata cenzurilor de aeroplane și materiale pentru armată.

— Bere miraculoasă?? Cea mai strășnică surpriză de Rusălii va fi minunata bere albă ce sosește astăzi la Restaurant „PARC” din loc. Țapul costă numai Lei 2.50 b.

CONCURS

Pentru zidirea bisericii gr. catolice române din Bărăbanț se publică concurs cu termenul de 18 Iunie st. n. 1922, la ora 3 p. m. în cancelaria oficiului parohial din Bărăbanț.

Planul de zidire și condițiile de luare în întreprindere se pot studia în sus numita cancelarie.

Oficiul parohial.

Nr. 3551—1922 adm.

Publicațiune

Toți acei indivizi, cari locuiesc în oraș, fie singuratici sau cu familie, fără să-și fi cerut dreptul de (apărțineri) stabilire, sunt provocați a se prezenta la Primărie în termen de 8 zile, la biroul Nr. 5, și cel mai târziu până la 8/VI, pentucă, la caz contrar, se vor lua dispoziții de expulsare.

Alba-Iulia, la 29 Mai 1922.

Dr. Aurel Sava m. p. primar.

S'a pierdut un bileț de depunere

„Insoțirea de Credit” s. p. acții, Agârbiciu, pe numele Gheorghe Sânceleanu, Alba Iulia, în valoare de 125 Cor. Cei ce l'au aflat să binevoiască a-l trimite red. gazetei „Alba-Iulia” sau Bancii Centrale din loc.

Un estras de cununie

in englezește al lui Gheorghe Goția, Alba-Iulia; un pașaport al lui Gh. Goția extradat în New-York pentru România, și o poliță de asigurare pe viață la o Soc. Americană pe numele Gh. Goția. — Cei ce le-au aflat sunt rugați să binevoiască a le restitui dlui Gh. Goția, Alba-Iulia, Str. București No. 28, în schimbul unei frumoase remunerații.

Fabrica de piele s. p. a. Alba-Iulia

Avizează Onor. public despre depozitul mare de talpă și diferite piei, bine asortat, servește ori ce cantități cu prețuri zilnice și favorabile.

VINEA

soc. pe acții pentru comerțul de Vinuri și derivatele lor.

Capital deplin vărsat 5 milioane.

Deposit ALBA-IULIA Str. Roșiorilor

Cumpără și vinde vinuri în cantități cât de mari.

Băile de sare din Sebeșul-Săsesc deschise dela 1 Iunie până la 31 August în fiecare zi. Se pot lua: Băi de apă sărată de vană, și Băi de apă sărată în bassin deschise. Se recomandă această baie de sare în special pentru conținutul de sare, iod și brom în contra următoarelor boli: Reumatism, ischias, dureri atrase din fracturi de oase, scrofală, boli de sânge, boli de sira spinării, umflături de glandula etc. Intra Alba-Iulia (Hotel Europa) și Sebeșul-Săsesc circula zilnic un autobus. — Sebeșul-Săsesc Maiu 1922 Administrația băilor.

Pentru sezonul primăverii cele mai bune GHETE sunt ale fabricii —

„TURUL”

Cele mai noi forme. De vânzare la firma „Turul” Alba-Iulia Piața Mihai Viteazul (Tusi). Cea mai mare fabrică din țară. — 150 de sucursale în țară și străinătate.

Banca Centrală

PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERȚ, SUCURSALA ALBA-IULIA SEDIUL: CLUJ

CAPITAL deplin vărsat Lei 50.000.000 —

REZERVE Cca Lei 20.000.000 —

FILIALE: Alba-Iulia, Arad, Brad, Hațeg, Sibiu, Turda.

ADRESĂ TELEGRAFICĂ CENTRALA Telefon No. 68

Tot felul de operațiuni de bancă și comerciale.

Fabrică de țiglă și cărămidă

TAMBO

Biroul: Str. Plevnei No. 1. CASELE DR. MĂRZA. Telefon 72.

Red. resp. I. Mărgineanu.

Societatea Generală Transilvăneană De Comerțiu Pe Acții Alba-Iulia fostă NANDOR FUCHS.

Numai în mare pentru comercianți. — Mare magazin stabil de textile, coloniale și mărunțisuri. — Cu prețurile cele mai scăzute. — Serviciul cel mai solid.